

DE HEILIGE EN GROTE ZATERDAG

DE METTEN VAN DE GRAFLEGGING

- GEVIERD OP VRIJDAGAVOND -

*Na het koninklijk officie, de hexapsalm en de vredeslitanie zingen we
GOD IS HEER ... in toon 2 (speciale melodie, zie Appendix, p. 220)*

TROPAREN

_ De edele Jozef nam Uw allerzuiverst lichaam van het kruis; *
hij wikkelde het in een reine linnen doek * met welriekende kruiden **
en legde het in een nieuw graf. _

Eer ...

_ Toen Gij, het onsterflijke Leven, nederdaalde tot de dood, * hebt Gij
de Hades gedood door de bliksem van Uw Godheid. * En toen Gij de
gestorvenen * uit de onderwereld opwekte, * riepen alle machten der
hemelen: ** Christus onze God, Schenker des Levens, ere zij U. _

Nu en ..

_ De engel bij het graf riep tot de myrondraagsters: * myron is passend
voor stervelingen, ** Christus echter bleef vrij van het bederf. _

En vervolgens kleine litanie

PSALM-LEZING* 'Gelukzalig de onberispelijken' (ps.118) in drie stasen met bijbehorende **TROPAREN (DE KLAAGZANGEN)**

De priester komt uit het altaar, gaat naar het epitafion.

De zangers zingen de klaagzangen bij het epitafion.

EERSTE STASE TOON 5

Gezegend zijt Gij, o Heer, leer mijn Uw voorschriften.

1. **Gelukzalig de onberispelijken op de weg,**
die wandelen in de wet des Heren.

Gij Chris-tus het Le-ven zijt in het graf ge- legd.

De scha- ren der En- ge- len ont- stel-den bij

dit ge- zicht, en zij ver-heer-lijk- ten Uw lank- moe- dig- heid.

* volgens huidige Grieks gebruik worden nu de kathisma-zangen Met zuiver linnen ... gezongen (zie p.176). De klaagzangen worden verplaatst, men zingt ze na de canon, voor het exapostilarion (zie blz. 185 - in de appendix is een versie opgenomen met byzantijnse melodie) .

2. Zalig die Zijn getuigenissen doorvorsen,
die Hem zoeken met heel hun hart.

≡ Hoe kunt Gij sterven, Die het Le-ven zĳt, * hoe kunt Gij
wonen in het graf? * Dóch Gij vernietigt het Rijk des dōods, *
en wekt de dō-den uit de Hā-dēs op. —

3. Want zij die de wet overtreden,
wandelen niet op Zijn wegen.

≡ Wij verheffen U, Jezus, onze Ko-nĳng, * en vereren Uw graf-
lĳg-gĳng, * en Uw heilig Lĳj-dēn, * waardoor Gij ons verlost
hebt uit het ver-dērf. —

4. Gij hebt Uw geboden gegeven
om ze nauwgezet te onderhouden.

≡ Jezus, als Koning van het heel-al, * hebt Gij de maten der
aarde vast-ge-stēld, * mǎar nu verblijft Gij in het nauwe graf, *
om uit de graven de ge-stór-ve-nen op te wēk-kēn. —

5. Mogen mijn wegen gericht zijn
op het onderhouden van Uw voorschriften.

≡ Jezus, mijn Chris-tūs, * Die de Koning aller dĳn-gēn zĳt, *
wǎarom zijt Gij in de Hades neer-ge-daald, * soms om het geslacht
der ster-fe-lĳken te be-vrĳ-dēn? —

6. Dan zal ik niet beschaamd staan,
wanneer ik al Uw geboden in acht neem.

≡ De Mees-ter van het heel-al * zien wij nu als een Ge-stór-
vē-nē; * in een nieuw graf wordt Hij neer-ge-lēgd, * Die de
graven der dō-den ge-lē-dĳgd hēeft. —

7. Ik zal U belijden met een oprecht hart,
door het leren van Uw rechtvaardige oordelen.

≡ Gij zijt het Leven-zelf, o Chris-tūs, * en nu wordt Gij in
een graf ge-lēgd; * mǎar door Uw dood hebt Gij de Dood ver-
tre-dēn, * en het Leven doen ontspringen voor heel de wē-reld. —

8. Uw voorschriften zal ik onderhouden:
verlaat mij dan toch niet geheel en al.

✎ Onder misdadigers zijt Gij ge-re- kēnd, * alsof Gij een over-
tre- dē waart, * en toch hebt Gij allen gerechtvaar- digd * vān het
kwaad van hem die ons van oudsher de hiēl belāagt. —

9. Waardoor houdt een jongeman zijn weg recht?
Door Uw woorden te onderhouden.

✎ Gij Die schoon waart boven alle sterf- lij- kēn * zijt nu geheel
mismaakt door Uw wre- dē doód, * hoe-wel Gij heel de natuur
met schoonheid had- gē-tooid. —

10. Ik heb U met heel mijn hart gezocht;
wend mij niet af van Uw geboden.

✎ Hoe kan de hades Uw komst verdragen, Verlos-ser? *
hij wordt daardoor ge-brō- kēn, * hij wordt verdūisterd en
ver-blind * door de blik-semglans vān Uw licht. —

11. In mijn hart heb ik Uw woorden verborgen,
om niet te zondigen tegen U.

✎ Jezus, mijn lieflijk en heil-brengend Licht, * wordt verbor-
gen in het dūis-tē-re graf. * Hoe onbegrij- pelijk is Uw on-zeg-
baar ge-duld. —

12. **G**ezegend zijt Gij, Heer;
leer mij Uw voorschriften.

⸙ Met ontzetting aanschouwt de geestelijke na-tuur, * de
schare der En-ge-len, * hēt onvatbare myste-rië * vān het
Le-ven in hēt graf. —

13. **M**et mijn lippen
heb ik alle oordelen van Uw mond verkondigd.

⸙ O ongehoord wonder! * o nieuwe ge-beur-te-nis! * Hīj,
Die mijn adem ge-scha-pen heeft, * ligt nu, gestorven, zonder
ā- dem; * ēn wordt be-grā-ven door de hand van Jō- zef. —

14. **I**k vond evenveel vreugde in de weg van Uw getuigenissen,
als in de grootste rijkdom.

⸙ Gij wordt in het graf gelegd, Christus, * en toch verlaaf
Gij niet de schoot van Uw Va- der. * Hōe onvoorstelbaar grōot
is dit won- der. —

15. **U**w geboden zal ik overwegen,
Uw wegen doorgronden.

⸙ Hoewel Gij besloten zijt in het nauwe graf, o Je-zus, *
erkent U de gehele schep-ping * āls de ware Koning van Hē-
mel en āar- de. —

16. Uw voorschriften zal ik bestuderen:
Ik zal Uw woorden niet vergeten.

⚡ Toen Gij in het graf werd neer-ge-legd, * Christus, onze Schep-per, * werd de hades tot in zijn gr^ond-vesten ge-sch^okt, * én de graven der ge-st^or-venen o-penden zⁱch. —

17. Beloon Uw dienaar;
ik zal leven en Uw woorden onderhouden.

⚡ Hij die de aarde in Zijn hand omslo-ten h^oudt, * is in het vlees ge-st^or-ven, * én ligt besloten onder de aar-de, * om alle gestorvenen te be-vrij-en, * di^e opgesloten la-gen in de ha-des. —

18. Neem de sluier van mijn ogen,
en ik zal de wonderen van Uw wet doorgronden.

⚡ Uit het bederf zijt Gij op-ge-staan, * Die mijn Verlosser en mijn Le-ven zⁱjt; * áls gestorvene waart Gij levend onder de do-den, * én hebt daardoor de poorten van de há-des ver-brij-eld. —

19. Ik ben een vreemdeling op aarde,
verberg Uw geboden niet voor mij.

⚡ Zoals het licht onder de ko-ren-m^aat, * wordt het lichaam van God onder de aarde ver-b^or-gen; * én het verjaagt het duis-ter van de ha-des. —

20. **M**ijn ziel werd te allen tijde verteerd
door het verlangen naar Uw oordelen.

⚡ De menigten van de heerscharen in de He-mel * komen
tezamen met Jozef en Niko-de-mus, * om U, Die niet te om-
vat-ten zijt, * neer te leggen in het nau-we graf. —

21. **G**ij hebt de hoogmoedigen gestraft:
vervloekt zijn wie afwijken van Uw geboden.

⚡ Jezus, die de Bron des Le-vens zijt, * vrijwillig hebt Gij
de dood on-dergaan. * Daardoor hebt Gij mij weer le-vend ge-
maakt, * die door bittere ongehoorzaamheid aan de dood ver-
val-len was. —

22. **N**eem smaad en verachting van mij weg,
omdat ik Uw getuigenissen gezocht heb.

⚡ Heel de schepping werd ont-steld * bij het aanschouwen
van Uw Lij-den; * het heelal leed met U mee, o Woord, *
want het kent U; Die het heel-al te-za-men houdt. —

23. **W**ant zelfs vorsten zaten neer en belasterden mij,
maar Uw dienaar overwoog Uw voorschriften.

⚡ Toen de alles-verslindende Ha-des * de Rots des
Levens verzwolgen had, * moest hij uitspuwen alle gestor-v-
nen, * die hij verslonden had sinds het be-gin der tij-den. —

24. **W**ant Uw getuigenissen zijn mijn overweging:
Uw voorschriften mijn raad.

∟ Gij zijt neergelegd in een nieuw graf, ó Christus, * en
hebt de natuur der mèn-sen her-nieuwd, * dóór als God weer
óp te staan uit hèt graf. —

25. **M**ijn ziel kleeft aan de grond,
maak mij levend volgens Uw woord.

∟ Gij zijt op de aarde geko-mèn * om Adam te ver-lòs-sen;
* én omdat hij niet meer op de aar-de was, * hébt Gij hem
gezócht tot in de onder-we- reld. —

26. **I**k heb U mijn wegen bekend gemaakt,
en Gij hebt mij verhoord:
leer mij Uw voorschriften.

∟ Van vrees sidderde heel de aar-de, * en de zon verborg
haar strà-lèn, ó Woórd, * tóen onder de aarde verbor-gen
wèrd * dé alles over-tréf-fende glàns van Uw Lìcht. —

27. **G**eef mij inzicht in de weg van Uw voorschriften,
en ik zal Uw wonderwerken overwegen.

∟ Als Mens, Verlosser, hebt Gij vrijwillig de dood onder-
gaàn, * maar als God wekt Gij uit het graf de dò-dèn óp, *
én Gij ontruikt hen aan de af-grond der zòn-dèn. —

28. **M**ijn ziel is slaperig door lusteloosheid;
versterk mij door Uw woorden.

≧ Stromen van tranen heeft de Reine ver-go-ten om U, *
toen zij U als moeder beweën-dé; * én vol smart riep zij tot U: *
Hoe kan ik U be-gra-vèn mijn Kind. —

29. **V**erwijder van mij de weg van het onrecht,
en ontferm U over mij door Uw wet.

≧ Als een tarwekorrel in de schoot der aarde ge-lègd, *
hebt Gij volle aren ge-dra-gen, * toen Gij de stervelingen die
uit Adam stammèn * uit de dód- den deed op-stään. —

30. **I**k heb de weg der waarheid gekozen;
Uw oordelen ben ik niet vergeten.

≧ Gij werd in de aarde be-gra-vèn, * en even-als dè zon, *
wèrd Gij door de nacht des doods be-dèkt, * om des te stralender
op te staan, Ver-lòs-ser. —

31. **I**k ben gehecht aan Uw getuigenissen,
Heer, beschaam mij niet.

≧ Zoals de maan de zon verduis-tèrt, * heeft het graf U ver-
borgen, Ver-lòs-ser: * toen Gij in ons vlees de dód hebt on-
dèr- gaàn. —

32. Ik snelde over de weg van Uw geboden,
toen Gij mijn hart had wijd gemaakt.

⚡ Toen Christus, het Le-ven, * de doòd had ge-proéfd, *
heeft Hij de stervelingen bevrijd uit de doòd, * én Hij schenkt
aan ál-len het le-ven. —

33. Geef mij, Heer, de weg van Uw voorschriften tot wet,
en ik zal ze altijd zoeken.

⚡ Adam, die eens door af-gunst was ge-dood, * voert
Gij door Uw dood tot het le-ven te-rúg, * nú Gij, Ver-
los-ser, * in ons vlees verschenen zijt als de nieuwe A-dam. —

34. Geef mij inzicht om Uw wet te doorvorsen,
en ik zal deze met heel mijn hart onderhouden.

⚡ Toen de scharen der hemelse Geesten * U zagen als een
Gestorvene om on-zent-wil, * wér-den zij door vrees bevangen,
Ver-los-ser, * én zij bedekten hun ge-láat met hun vleu-ge-len. —

35. Leid mij op het pad van Uw geboden,
want ik heb daarnaar verlangd.

⚡ Als een dode nam Jozef U af van het Krúis, * en nu legt hij ù in
een gráf. * Maar sta op, o Woòrd * om als Gód allen te verlòs-sen. —

36. **Neig** mijn hart naar Uw getuigenissen,
en niet tot hebzucht.

⚡ Gij waart de Vreugde der En-ge-len; * maar nu zijt Gij
ook de oorzaak geworden van hun droefheid, * nú zij U als een
Mens zonder adem en ge-stor-vèn zien. —

37. **Keer** mijn ogen af, om geen ijdelheid te zien;
maak mij levend op Uw weg.

⚡ Op het Hout ver-he-vèn, * hebt Gij de levenden opge-he-
vèn; * én onder de aarde af-ge-daald, * hébt Gij die daar neer-
la-gen weer doen op-staan. —

38. **Doe** aan Uw dienaar Uw woord gestand,
zodat hij U vreest.

⚡ Als een leeuw zijt Gij, Verlosser, ingeslapèn, * en toen Gij
gestorvèn waárt, * zijt Gij als een leeuwenwelp opgestaan, *
én hebt Gij de ouderdom van het lichaam afgeleëgd. —

39. **Neem** weg mijn smaad, waarvoor ik vrees,
want Uw oordelen zijn goed.

⚡ Gij Die Eva geschapen hebt uit Adams zijde * hebt
Uw zijde laten door-bò-ren, * én daaruit ontspringt voor
ons de Brón van het Le-vèn. —

40. **Z**ie, ik verlang naar Uw geboden;
maak mij levend in Uw rechtvaardigheid.

∟ In het verborgene werd eens het lam voor het Pascha
ge-slacht, * maar Gij zijt ons Pascha geworden onder de vrije
he- mel. * Want Gij zijt tot ver-ge-ving geneigd, * én zo reinigt
Gij de ge-he-le schep-ping. —

41. **H**eer, moge Uw barmhartigheid over mij komen;
Uw heil, volgens Uw woord.

∟ Hoe kunnen wij deze onvoorstelbare Gebeurtenis be-zin-
gen? * want de Meester van de schep-ping * neemt heden het
Lijden op Zich om voor ons te ster-ven. —

42. **D**an zal ik een weerwoord hebben voor die mij honen,
omdat ik vertrouw op Uw woorden.

∟ De Schatbewaarder van het le-ven * wordt heden gezien
als een Ge-stor-ve-né, * én de Engelen roepen in ont-zet-ting: *
Hoe kan God be-slo-ten wor-den in een graf? —

43. **N**eem het woord der waarheid toch nooit weg uit mijn mond,
want ik vertrouw op Uw oordelen.

∟ Uit Uw doorboorde zij-de * deed Gij leven vloeien op
de moeder van alle le-ven, * die ons uit het Leven gesto-ten
had; * én met haar brengt Gij ook ons weer tot het Le-ven. —

44. **D**an zal ik altijd Uw wet onderhouden,
voor eeuwig en in de eeuwen der eeuwen.

≡ Uw uitgestrekte armen op het Kr^uis * heb-ben heel de mensheid weer bij-e^en-ge- br^acht, * w^ant uit Uw doorboorde zijde, waaruit het Le- ven vlo^eit, * h^ebt Gij voor allen de Ver- los- sing doen ont- sprⁱn- gen. —

45. **I**k mag wandelen in vrije ruimte,
omdat ik Uw Geboden heb gezocht.

≡ De edele Jo- z^ef * heeft U vol ontzag in doeken ge-wik- \ k^eld, * ^en U op waardige wijze be-gra- ven, * ^ontsteld door Uw vrees- w^ek- ken- de a^an- blik. —

46. **I**k sprak over Uw getuigenissen voor het aanschijn van koningen, zonder mij erover te schamen.

≡ Uit eigen wil, o Je- z^us, * zijt Gij als een Dode naar de onderwereld af- ge- da^ald, * ^om hen, die daar terneer la- gen, * ^omhoog te voeren naar de He- \ m^el. —

47. **I**k denk steeds na over Uw geboden,
die ik zozeer liefheb.

≡ Ook al werd Gij als een D^o- de gezi^en, * waart Gij als God le- \ v^end: * ^en Gij schonk het Leven aan de doden die in de dood waren af- ge- da^ald, * ^en mijn sterfelijkheid hebt Gij doen ster- ven. —

48a. Ik hef mijn handen op naar Uw geboden, die ik liefheb, *

⚡ Ook al werd Gij als een Dō- de ge-zien, * waart Gij als God le- vend: * de doden hebt Gij weer le- vend gemaakt, * én door Uw dood hebt Gij de Dood ver- tre- den. –

48b. en ik overweeg Uw voorschriften. *

⚡ Welk een diepe vreugde, * welk een eindeloze blijd- schap * hebt Gij aan de geboeiden in de hā- des ge-bracht, * toen Gij Uw Licht deed stralen in de af- grond der duis-ter- nis. –

49. Gedenk Uw woord tot Uw dienaar, waardoor Gij mij deed vertrouwen.

⚡ Ik aanbid Uw Lij-den * en bezing Uw be-grà- fè- nis, * én verhef Uw macht, o Menslievende, * waardoor ik verlost word van verderflijke hartstochten. –

50. Dit is mijn troost in mijn vernedering, want Uw godsspraak maakt mij levend.

⚡ Door het zwaard dat tegen U ge-trok-ken werd, * is het zwaard van de Machtige stomp ge-wor- den; * én het zwaard dat het Paradijs be-waakt is af- ge- wend. –

* vermoedelijk omdat er twee varianten waren van het oorspronkelijke ene tropaar na psalmvers 47 (beginzinnen zijn identiek in Grieks), heeft de redactor beide varianten opgenomen en heeft hij vervolgens psalmvers 48 opgesplitst in twee delen.

N.B. Vader Adriaan heeft in zijn triodion (pascha-boekje p. 89) vers 48 in zijn geheel laten staan, en heeft vervolgens aan het einde van de eerste stase psalmvers 73 'verdubbeld' om het laatste tropaar een plaats te geven. Daarom lopen verzen en troparen vanaf vs. 48 bij hem niet meer synchroon met de grondtekst. Hier volgen we de oorspronkelijk Griekse (en ook Slavische) oplossing, door psalmvers 48 op te splitsen.

51. Hoogmoedigen hebben de grootste boosheid bedreven,
maar ik ben niet afgeweken van Uw wet.

⌌ Toen het moederlam moest aan-schou-wen * hoe haar
Lam ter doòd werd ge-brácht, * héeft een zwaard haar het
hart door-boòrd: * én heel de kúd-de weent met haar. —

52. Heer, ik bracht mij Uw eeuwige oordelen te binnen,
zodat ik getroost werd.

⌌ Ook al werd Gij begraven, * en zijt Gij in de Hades
af-ge-daald, * hébt Gij de graven leeg ge-maakt, *
én de prooi van de hades ge-roófd, o Chriś-tus. —

53. Ik ben door moedeloosheid bevangen,
om de zondaars, die Uw wet hebben verraden.

⌌ Toen Gij uit vrije wil, Ver-los-ser, * in de aarde waart
neer-ge-daald, * hébt Gij aan de gestorvenen het Leven geschon-
ken, * én hen omhooggevoerd naar de heerlijkheid van de Va-der. —

54. Uw voorschriften werden mij tot zang
in het oord van mijn ballingschap.

⌌ Eén van de Personen van de Drie-eenheid, * leed voor
ons in het vlees de sma-de-lijkste dóod. * Toen werd de zon
be-van-gen door vrées, * én de aarde beéf-de op haar grònd-
ves-ten. —

55. Heer, in de nacht heb ik mij Uw Naam herinnerd;
daarom heb ik Uw wet onderhouden.

ℒ Zoals Jozef door zijn broers in de put ge-wor-pen was, *
zijt Gij door Uw broeders ter dood ge-bracht, * hoe-wel Gij
hen had gespijzigt met Manna uit de He-mel. —

56. Dit is mij gebeurd,
omdat ik Uw voorschriften heb gezocht.

ℒ Als een ver-oor-deel-de * stond de hemelse Rechter voor
de rechterstoel van Pi-là-tús; * én Hij werd veroordeeld *
tót de ongerechte dood op het Kruis-hout. —

57. Gij zijt mijn aandeel, Heer,
ik heb beloofd Uw wet te onderhouden.

ℒ Hoe is het volk Israël door hoogmoed aan-ge-tast, * om
Barabbas te be-vrij-den, * dóch de Verlosser over te le-
ve-ren * aan het Hout der schàn-de. —

58. Ik smeeke voor Uw aangezicht uit heel mijn hart;
ontferm U over mij, volgens Uw godsspraak.

ℒ Met Uw hand hebt Gij Adam uit aarde ge-vormd, * en
om hem hebt Gij zijn natuur op U ge-nò-mén, * én daarin
uit vrije wil het Kruis on-der-gaan. —

59. Ik heb Uw wegen overdacht,
mijn voeten gekeerd tot Uw getuigenissen.

∕ In gehoorzaamheid aan Uw Vader, o Woord, * zijt Gij
in de schrikwekkende hades nē- dēr- ge-daald, * én Gij hebt
het geslacht der mensen doen óp- staan uit de dood. –

60. Ik ben bereid en niet bevreesd,
om Uw geboden te onderhouden.

∕ Wee mij, Licht der we-reld, * wee mij, mijn Licht, * mijn
innig beminde Jezus, * zó riep de Maagd wee-kla- gend uit. –

61. Al ben ik met touwen door zondaars geboeid,
toch heb ik Uw wet niet vergeten.

∕ Wie door hartstocht verblind is, * laat zich zelfs niet
over-tui-gen * door de windsels en het lege graf. –

62. Te middernacht sta ik op om U te belijden
wegens de oordelen van Uw rechtvaardigheid.

∕ Gij waart een Leerling, die Christus uitge-ko- zen had, *
maar gij hebt u laten verblinden door de boos- heid, * én zijt
tot verrader van Chris-tus ge-wor- den. –

63. Ik ben metgezel van allen die U vrezen,
en die Uw geboden onderhouden.

≧ Gij hebt U laten verleiden * tot gehuichelde menslievendheid, * én hebt de goddelijke Myron voor geld verköcht. —

64. Heer, de aarde is vol van Uw barmhartigheid;
leer mij Uw voorschriften.

≧ Welke prijs hebt ge ontvangen * voor die hemelse Myron? * Dat de satan u tot volkomen waanzin bracht. —

65. Gij hebt goed gedaan aan Uw dienaar, Heer,
volgens Uw woord.

≧ Zo gij werkelijk liefde had voor de armen * en daarom bedroefd waart over de myron, * die gewijd was aan Hem Die ging sterven voor onze zielen, * hoe hebt ge dan de Zon kunnen verköpen voor geld? —

66. Leer mij goedheid, tucht en kennis,
want ik stel vertrouwen in Uw geboden.

≧ O God en Woord, mijn Vreugde, * hoe moet ik verdragen dat Gij begraven zijt? * Als moeder is nú mijn hart verscheurd. —

67. Voordat ik vernederd werd had ik gezondigd,
daarom onderhoud ik Uw godsspraak.

Wie geeft mij een bron voor de stroom van mijn tra-nen, *
zo riep de Maagd, de Bruid van Gód, * om te bewenen mijn
be-min-de Je-zus. —

68. Gij zijt goed, Heer;
in Uw goedheid leer mij Uw voorschriften.

Bergen en da-len, * en heel de menigte der men-sen, *
laat het heelal klagen te-za-men met mij, * die de Moeder
ben van uw God. —

69. Het onrecht der hoogmoedigen tegen mij neemt steeds toe,
maar ik onderzoek uit heel mijn hart Uw geboden.

Wanneer zal ik U weer zien, mijn Ver-los-ser, * Licht
zonder on-dèr-gang, * Gij vreugde en blijdschap van mijn hart, *
zó riep de Maagd kla-gend uit. —

70. Hun hart is zuur als gestremde melk,
maar ik overweeg Uw wet.

Zoals de harde rots waarop Mozes sloeg, * aanvaardde Gij als
een rots de sla-gen, * én uit U ontsprong een le-vende
stroòm, * om-dat Gij de Brón van het Le-ven zijt. —

71. Het is goed voor mij dat Gij mij vernederd hebt,
opdat ik Uw voorschriften zou leren.

∟ Wij worden gedrenkt door een tweevou-dige stroom, *
die als een enkelvoudige Bron ont-springt * uit Uw doorboorde
zij-de, * waaruit wij putten het on-sterf-lijke Le-ven. —

72. De wet van Uw mond is goed voor mij,
beter dan duizenden in goud of zilver.

∟ Vrijwillig zijt Gij, o Heer, * tot een dode geworden in
een graf. * Maar Gij leeft, en door Uw Opstanding, mijn Verlosser,
* schenkt Gij zoals Gij voor-zégd had, de Op-stan-ding. —

— Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. —

∟ U bezingen wij, o Woord als de God van het heel-al, *
tezamen met Uw Vader en Uw Hei-li-ge Geest, * én wij ver-
heer-lijken Uw god-de-lijke graf-lég-ging. —

— Nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen. —

∟ U prijzen wij zalig, reine Moe-der Gods, * en wij
vereren in geloof, * Uw Zoon, on-ze God, * Die drie da-
gen in het graf ver-bleef. —

En we herhalen; zie evt. p. 128:

— Gij, Christus, het leven, * zijt in het graf gelegd. * De
scharen der engelen ontstelden bij dit gezicht, ** en zij verheerlijkten
Uw lankmoedigheid. —

Kleine litanie met als uitroep: Want gezegend zij Uw Naam ... en terwijl de priester wierookt beginnen we de:

TWEDE STASE TOON 5

Ja waar-dig is het U za-lig te prij-zen,
Le-ven-schen-ker, Die Uw han-den uit-strekt
aan het Kruis; en de macht van de vij-and ver-nie-tigd hebt.

73. Uw handen hebben mij gemaakt en gevormd;
geef mij inzicht om Uw geboden te leren.

≡ Waardig is het om U te ver-hef-fen, * als de Schepper
van het heel-al, * want door Uw verlossend Lij-den * hebt
Gij ons van het lijden vrij-ge-maakt, * en ons uit het be-
derf ge-red. —

74. Wie U vrezen zien mij en verheugen zich,
omdat ik vertrouw op Uw woorden.

≡ De aarde beefde, Ver-los-ser, * en de zon verborg haar
stra-len, * toen Gij, Christus, het a-vondloos Licht, * li-cha-
me-lijk neer-daalde in het graf. —

75. Ik weet, Heer, dat Uw oordelen rechtvaardig zijn;
dat Gij mij naar Uw waarheid hebt vernederd.

℥ Christus, Gij slaapt de levenwekkende slaāp in het graf, *
en daardoor hebt Gij het geslacht der mēn-sēn ge-wékt * uit de
doóds-slaap van de zōn- de. —

76. Laat Uw barmhartigheid mij toch troosten,
volgens Uw godsspraak tot Uw dienaar.

℥ Als enige onder de vrou-wēn * heb ik U zonder pijn ge-
baārd, ǝ Kīnd, * mǎar nu moet ik door Uw Lijden onduldbare
smart onder-gaan, * zó sprak de Hoóg-ver-he- vē- nē. —

77. Laat Uw ontfermingen tot mij komen, zodat ik leef,
want Uw wet is mijn overweging.

℥ Zowel in de hoogste hemelen, Ver-los-sēr, * waar Gij
onscheidbaar met de Vader ver- è- nigd zijt, * āls hier beneden
op de aar-de, * waar Gij als een dode nēderlīgt, * āanschouwen
U síd- de-rend de Se- rā- fīm. —

78. Dat de trotsen beschaamd worden omdat zij onrechtvaardig boos-
heid tegen mij bedrijven,
terwijl ik Uw geboden overdenk.

℥ Bij Uw Kruisiging scheurde de voorhang van de Tem-pel, *
en de sterren, o Woord, ver-bōr- gēn hun līcht, * ōm-dat Gij, de
Zon, U onder de aar- de ver- bōr- gēn hād. —

79. **Wie** U vrezen mogen zich tot mij keren,
zij die Uw getuigenissen kennen.

∠ In den beginne hebt Gij de kring der aarde ge-grond-vest, *
maar nu zijt Gij levenloos in de aarde af-ge-daald. * Hē-mel,
sid-der bij deze aan-blik. —

80. **Moge** mijn hart onbevlekt zijn in Uw voorschriften,
opdat ik niet te schande worde.

∠ Gij die met Uw hand de mēns hebt gefor-meerd, * zijt
in de aarde af-ge-daald, * om de stervelingen weer op te heffen
uit hun val, * door Uw al-mach-ti-ge kracht. —

81. **Mijn** ziel smacht naar Uw verlossing,
ik hoop op Uw woorden.

∠ Laat ons voor de gestorven Chris-tus * een heilig klaag-
lied zin-gen, * zo-als eens de Myron-draag-sters, * om
met hen te mogen ho-ren: Ver-heug-ù. —

82. **Mijn** ogen smachten naar Uw godsspraak,
en vragen: wanneer zult Gij mij troosten?

∠ Gij zijt in waarheid de onuitputtelijke My-ron, o Woord, *
daarom brachten de Myrondraagsters hun reuk-werk tot U, *
als voor een gestorvenē, * hoe-wel Gij het Le-ven zijt. —

83. **W**ant ik ben geworden als een bevroren wijnzak;
toch heb ik Uw voorschriften niet vergeten.

∟ Doordat Gij be-gra-ven waart, * hebt Gij het rijk van de Hades ten on-der ge-bracht; * door Uw dood hebt Gij de Dood ver-tre-den, * en de stervelingen vrij-gekocht uit het be-derf. —

84. **H**oeveel zijn de dagen van Uw dienaar?
Wanneer zult Gij mij recht doen tegen mijn vervolgers?

∟ Uit U ontspringen stromen van Le-ven, * en toen Gij in het graf waart neergedaald, o Wijs-heid Gods, * hebt Gij aan de gevangenen in de ha-des * het leven te-rug-ge-schon-ken. —

85. **D**e overtreders verhalen mij hun redeneringen;
maar deze zijn niet als Uw wet, o Heer.

∟ Om de verslagen natuur der mensen te hernieu-wen, * liet Ik Mij vrijwillig slaan in het vlees. * Mijn Moeder, kwel uzelf daarom niet met uw tra-nen. —

86. **A**l Uw geboden zijn waarheid;
maar zij vervolgen mij onrechtvaardig: help mij.

∟ Gij, Zon der Gerechtigheid zijt in de aarde neer-ge-daald, * en hebt de gestorvenen uit hun slaap ge-wekt, * door-dat Uw licht het duister van de on-derwereld ver-dre-ven heeft. —

87. **Bijna** hebben zij mij uitgeroeid van de aarde;
toch heb ik Uw geboden niet vergeten.

⚭ De vruchtbare tarwekorrel met twee natu - ren, * wordt heden
onder tranen in de schoot van de aarde gezaaid. * Maar wanneer Hij
is opgebloeid, * zal Hij vreugde schenken aan de hele wereld. _

88. **Maak** mij levend volgens Uw barmhartigheid,
zodat ik de getuigenissen van Uw mond kan onderhouden.

⚭ Toen God hem zocht in het Pa-ra-dijs, * verborg Adam
zich uit schaamte. * Maar met welk een vreugde ontmoet hij
Hem in de ha-des, * nu hij mag op-staan uit zijn val. _

89. **Heer**, tot in eeuwigheid
duurt Uw woord in de hemel.

⚭ Zij die U ge-baard heeft, * stort tranen over U, o Christus, *
Die in het graf zijt neergelegd * en zij roept: Sta op, mijn Kind,
zoals Gij voor-zegd hebt. _

90. **Uw** waarheid blijft van geslacht tot geslacht;
Gij hebt de aarde duurzaam gegrondvest.

⚭ De edele Jo-zef * legde U eerbiedig in het graf, *
ter-wijl hij wénend begrafenisliederen zong.

91. Op Uw bevel houdt de dag stand,
want het heelal dient U.

≤ Toen zij U aan een kruis ge-na- geld zàg, * werd het hart
van Uw Moè- dèr door-bòord * mèt een zwaàrd van bit- tè- re
smart. —

92. Als ik niet steeds Uw wet overdacht,
dan zou ik in mijn vernedering bezwijken.

≤ Toen zij U, de Zoëtheid van het heel- al, * gelaafd zag
worden met bit- tè- re gal, * stróomden bittere tranen over het
gelaát van Uw Moè- dèr. —

93. In eeuwigheid zal ik Uw voorschriften niet vergeten,
want daarin maakt Gij mij levend.

≤ Welk een scherp zwaard verscheurt mijn bin-nen-stè, *
nu ik moet zien hoe Gij onrechtvaardig ge-dòod wòrdt, o Woórd, *
zò sprak wénend de Al- rei- nè. —

94. U behoor ik toe: verlos mij,
want ik zoek Uw voorschriften.

≤ Uw lieflijke ogen en Uw lip- pèn, * hoe zal ik ze durven
slui- tèn? * Hóe kan ik U begraven zoals past voor een do- dè?
* zó riep Jó- zef bè- vènd ùit. —

95. **Z**ondaars wachten mij op om mij te verdelgen,
maar ik heb inzicht in Uw getuigenissen.

≡ Nu zingen Jozef en Niko-de-mùs * de grafhymnen voor
de gestorven Chris-tùs; * én met hen zingen óók de Sè-ra-fim.—

96. **I**k zie een grens aan alle volkomenheid,
maar Uw gebod is oneindig wijd.

≡ Gij, Redder en Zon der Gerechtighèid, * daalt af in de onderwèrèld *
én daarom wordt de Maan, die U gebaard heeft, verduisterd van ver-
driet * nú zij van het licht van Uw Aanschijn niet meer kan aanschouwen.

97. **H**eer, hoezeer bemin ik Uw wet:
deze is heel de dag in mijn gedachten.

≡ De Hades siddert, Ver-los-sèr, * nu Gij, de Levenschen-
ker, hem van zijn be-zit bè-roóft, * én aan alle ge-stór-ve-nen
het Le-vèn schenkt. —

98. **B**oven mijn vijanden hebt Gij mij wijs gemaakt door Uw gebod,
dat in eeuwigheid bij mij is.

≡ Na de nacht laat de zon haar stralen weer op-gaan, o
Woord, * en evenzo staat Gij weer op uit de dood, * als een
Brui-de-gom uit Zijn tent. —

99. Ik heb meer begrip dan allen die mij moeten onderrichten,
want Uw getuigenissen zijn mijn overweging.

⚡ Toen de aarde U, haar Schepper, had opgenomen in
haar schoot, * beefde zij op haar grond-vès-ten, * maãr die
siddering gaf het leven te-rúg aan de ge-stòr-vè-nèn. –

100. Ik heb meer begrip dan de oudsten,
want ik zoek steeds Uw geboden.

⚡ Op waardige wij- zè * zalfden Nikodemus en de edele
Jozef U met mỳ-rón * én zij zongen: Bèef, geheel de aar-dè. –

101. Bij elke weg tot kwaad heb ik mijn voeten weerhouden,
opdat ik Uw woorden zou vervullen.

⚡ Toen Gij, Oorsprong van het licht, onderging aan het
Kruis, * ging ook het licht van de zon ten on-dér. * Sid-dering
greep heel de schep-ping aan, * dié U verkondigt als de Schép-
per aller dìn-gèn. –

102. Ik ben niet afgeweken van Uw oordelen,
want Gij hebt mij de wet gegeven.

⚡ Een behouwen steen bedekt de Hoek-steen, * nu
een sterflijk mens de gestorven God in het graf ver-bérgt: *
sidder, o aarde, met ontzág en vè-zè. –

103. Uw uitspraken zijn zoetheid voor mijn gehemelte,
zoeter dan honing voor mijn mond.

⚭ Wenend riep de Alre^{ne}: * Zie, o Kind, mij, Uw mo^e-der, *
en de leerling die Gij bemⁱⁿde. * Laat ons Uw zo^ete stem ho^r-ren. —

104. Door Uw geboden heb ik verstand gekregen;
daarom heb ik een afkeer van elke weg ter ongerechtigheid.

⚭ O Woord, Oorsprong van het le-ven, * toen Gij aan
het Kruis waart uit-ge-strekt, * he^bt Gij de Joden niet doen
ster-ven, * m^aar Gij hebt ook hun do^d-den op-ge-w^{ek}t. —

105. Uw wet is een lamp voor mijn voeten,
en een licht op mijn paden.

⚭ Schoonheid noch gestalte was er in U, * tengevolge
van Uw lij-den, o Wo^ord. * M^aar na Uw Op-stan-ding, * straalt
Gij in heerlijke luis-ter, * en Gij tooit ons met de str^a-len
van Uw god-de-lijk Licht. —

106. Ik zweer en ben vastbesloten,
om de oordelen van uw rechtvaardigheid te onderhouden.

⚭ Gij Zon, die geen on-dergang k^{en}t, * zijt in het vlees
onder de aar-de ge-da^ald. * D^e zon kon deze aanblik niet
ver-dra-gen, * en werd dui-ter mid-den op de dag. —

107. Ik ben ten uiterste vernederd;
Heer, maak mij levend volgens Uw woord.

⚭ De zon en de maan ver-duis-ter-dēn, * want als trouwe
die- \ naars, * bē- kleedden zij zich met een rōuw-ge-waad. –

108. Aanvaard toch, Heer, wat ik vrijwillig opdraag met mijn mond;
leer mij Uw oordelen.

⚭ Zelfs de Hoofdman erkende U als Gōd, * of- schoon
Gij stē- vend waart. * Hōe zal ik U dan durven aān-raken,
mijn Gōd, * riēp de ont- stel- de Jō- zef uit. –

109. Mijn ziel is steeds in Uw handen:
Uw wet vergeet ik nooit.

⚭ In de slaap van A- dām * is Eva aan zijn zijde ont-
sprēn- \ gēn; * maa in Uw slaap, o Woord van Gōd, * doet
Gij uit Uw doorboorde zij- \ dē * hēt Leven voor de wēreld
ont-sprīn- \ gēn. –

110. Zondaars spannen mij strikken,
maar ik dwaal niet af van Uw geboden.

⚭ Korte tijd waart Gij ont-sla- pēn, * maar door op te staan
hebt Gij aan de doden het leven terug ge-schōn- \ kēn; * wānt
hen die sinds het begin der tijden gestorven zijn, * hébt Gij met
U mē- de- op- ge- wekt. –

111. Uw getuigenissen zijn voor eeuwig mijn erfdeel,
want zij zijn de vreugde van mijn hart.

∠ Gij waart opgericht vanaf de aar-dè, * en deed toen
opspringen de wijn der Ver-loè- ò sing, * 6 Wijnstok, waaruit
het Le- ven stroòmt. * Dáar-om verheerlijk ik Uw Krúis en
Uw Op- stan- ding. —

112. Ik heb voor eeuwig mijn hart geneigd om Uw voorschriften te
doen, omwille der vergelding.

∠ Toen de hemelse Legerscharen U aan-schouw-dèn, *
naakt, bebloed en ver-oòr- ò dèld, * hōe hebben zij toen kunnen
ver-dra- gèn, * dé vermetelheid van hén die U krui-sig- dèn.—

113. Ik haat de overtreders,
maar bemin Uw wet.

∠ Waarom is uw hart zo ver- hard, * gij hebt toch de weder-
opbouw van de Tem- pel aan- schouwd: * hōe ver-oór-deelt
gij Chris- tús? —

114. Gij zijt mijn helper en beschermer,
ik vertrouw op Uw woorden.

∠ Met een spotmantel bekleedt gij de Bekleder van het
heel- al, * Die de hemel met ster-rèn be- zaait, * én de aarde
tooit met wónderbare schoon-hèid. —

115. Ga weg van mij, boosdoeners,
want ik zoek steeds de geboden van mijn God.

⚡ Als de pelikaan zijt Gij aan Uw borst gewond, o Woord, *
en met die leven-schen-kèn-de Brón * schónk Gij uw gestorven
kínderen het le- vèn terùg. _

116. Houd mij vast volgens Uw godsspraak en maak mij levend;
stel mij niet teleur in mijn verwachting.

⚡ Eens deed Jozua de zon stil-staàn * om de vijanden
te over-wìn-`nén. * Maar Gij, Jezus, hebt de zon verduistèrd, *
tóen Gij de Vorst der duís-ter-nis vernietigde. _

117 Help mij, dan ben ik gered,
en zal steeds Uw voorschriften overwegen.

⚡ Zonder de schoot van Uw Vader te ver-la- tèn, * hebt
Gij toch Mens willen wor-` den, * én Gij zijt neergedaald tot
in het diepste der onder-we- rèld, * mede- lij- den- de Chrìs-tùs. -

118. Gij minacht allen die afvallen van Uw gerechtigheid,
want hun gedachten zinnen op onrecht.

⚡ Hij Die de aarde heeft opgehangen boven de wa-te-ren, *
is nu gehangen aan een kruit. * Híj buigt het Hoofd en blaast
de laatste a- dem ùit; * de aarde kon dit niet ver-dra-` gen, *
én zij beéf- de tot op haar grònd- ves- tèn. -

119. Alle zondaars van het land beschouw ik als misdadigers,
omdat ik Uw getuigenissen liefheb.

⚡ Wee mij, mijn Zoon, * zo weent zij die door geen man
was aan-ge-raakt; * U die ik in mijn hoop reeds als ko-ning
zag, * zie ik nu als een ver-oór-deel-de aan het kruis. —

120. Hecht mijn vlees vast aan de vreze voor U,
want ik heb ontzag voor Uw oordelen.

⚡ Dit is wat Gabriel mij heeft verkondigd, * toen
hij tot mij was neer-ge-daald, * hij zei dat het Ko-nink-
rijk van mijn Zoon, Je-zus, * zou du-ren tót in eeu-wig-heid.

121. Oordeel en rechtvaardigheid heb ik betracht:
lever mij niet over aan wie mij onrechtvaardig behandelen.

1 ⚡ Hoezeer is de profetie van Simeon in ver-vul-ling ge-gaan, *
want Uw zwaard, o Em-ma-nu-el * heeft mij het hart door-
boord. —

122. Neem Uw dienaar aan ten goede;
laat de trotsen mij niet belasteren.

⚡ De Levenschenker heeft de doden op-ge-wekt, * hoewel
Hij uit afgunst ter dood was ge-bracht, * om onze slecht-heid
te be-scha-men. —

123. Mijn ogen smachten naar Uw verlossing,
naar de godsspraak van Uw rechtvaardigheid.

⚡ De zon werd bevreesd toen de-ze zag, * hoe het On-ge-
scha-pēn Licht * lē-venloos in een graf ver-bor-gen wērd, *
en ver-borg toen zijn stra-lēn. –

124. Doe met Uw dienaar volgens Uw barmhartigheid,
en leer mij Uw voorschriften.

⚡ Hoe bitter weende Uw Moe-dē * toen zij U in het
graf mōest ziē, * dē on-zēg-bare, eeu-wi-ge God. –

125. Uw dienstknecht ben ik:
geef mij inzicht om Uw getuigenissen te kennen.

⚡ Toen Uw alreine Moeder Uw sterven moest aanschouwen,
o Christus, * riep zij vol droef-heid uit: * ō Leven, blijf toch
niet länger onder de do--dēn. –

126. Het is tijd om te handelen, Heer;
zij verkrachten Uw wet.

⚡ De schrikwekkende Hades werd door schrik be-van-gēn, *
toen hij U, de onsterflijke Zon der Gerech-tig-heid * in zijn rijk
had opge-no-mēn, * en terstond liet hij zijn ge-van-gē-nen vrij. –

127. Ik heb Uw geboden lief,
boven goud en edelstenen.

≡ Welk een huiveringwekkend schouw-spel: * de Oorsprong
van het leven ondergaat vrij-wil- lig de dód, * óm aan allen lé-
ven te schen- kèn. _

128. Daarom zie ik uit naar al Uw geboden,
want ik haat elke ongerechte weg.

≡ Uw zijde wordt met een lans door-sto- kèn, * en Uw han-
den met spij- kers door-bóord, * óm de kwetsuur der zonde te
ge-ne- zèn, * én de onverzadigbare hand van Á- dam, de eerste
va- der. _

129. Wonderbaar zijn Uw getuigenissen,
daarom heeft mijn ziel ze steeds gezocht.

≡ Bethlehem beweende de zonen van Rachèl, * en nu
beweent het Koor der Apostelen de Zoón der Maagd, * én
zij slaan zich op de borst, te-zá-men met Zijn Moe- der. _

130. De uiteenzetting van Uw woorden schenkt licht,
en maakt onmondigen verstandig.

≡ Christus werd in het gelaat geslagen door de han- den *
die Hij met Zijn hand geschapen hād, * maãr Hij verpletterde de
kóp van de draak.-

131. Met open mond hijg ik naar adem:
zozeer verlang ik naar Uw geboden.

≡ Als gelovigen, o Chris-tus, * bezingen wij Uw kruis-si-ging, * én wij ver-heer-liken Uw Graf, * want daardoor zijn wij uit de dood be-vrijd. –

_ Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. _

≡ Beginloze Va-der, * mede-eeu-wi-ge Zoon, *
en Gij, Hei-li-ge Geest, * sterk ons tegen onze vij-an-den,
o Gode-de. –

_ Nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. A - men. -

≡ Gij die het Leven ge-baard hebt, * geheel onbe-vlekte en rei-ne Maagd, * ge-nees de twis-ten in de Kerk, *
en schenk haar in uw goed-heid de vre-de. –

En we herhalen:

Ja, waardig *zie pagina 147*

*Kleine litanie, met de uitroep: Want heilig zijt Gij, onze God, die zetelt
.... en nogmaals wierookt de priester.*

DERDE STASE TOON 3

Al-le ge-slach-ten zin-gen een hym-
ne voor Uw be-gra-fe-nis mijn Chris-tus.

132. Zie op mij neer en ontferm U over mij,
volgens Uw oordeel over hen die Uw Naam liefhebben.

≤ Nadat Jozef van Arima-the-a * U van het Kruis had
af-ge-nò- men, * heeft hij U in het graf ge- legd. —

133. Richt mijn schreden naar Uw godsspraak,
dan zal geen ongerechtigheid mij overheersen.

≤ De Myron-draag-sters * kwamen met spece-rij- en * om
U vol lief-de te bal-sè- men. —

134. Bevrijd mij van de laster der mensen,
dan zal ik Uw geboden onderhouden.

≤ Kom, gehele schepping, * om voor onze Schep-per *
uitvaartshymnen te zìn- gèn. —

135. Doe Uw aanschijn lichten over Uw dienaar;
leer mij Uw voorschriften.

≡ Laat ons met de Myron-draag-sters * Myron brengen bij
deze Do- dé, * Die in waar-heid de Lèvende is. —

136. Mijn ogen vergoten stromen van tranen,
toen ik Uw wet niet had onderhouden.

≡ Zalige Jozef en Niko-de-mus, * bewijs de laat-ste eer *
aan het Lichaam van Christus, de Leven-schen-ker. —

137. Gij zijt rechtvaardig, Heer;
Uw oordelen zijn heilig.

≡ Zij die Hij met manna had ge-voëd, * hebben hun hiel
ge-he-ven * te-geen hun Wel-doe-ner. —

138. Uw getuigenissen gebieden rechtvaardigheid,
en opperste waarheid.

≡ Zij die Hij met manna had ge-voëd, * brengen aan de
Ver-lös-ser * gal en zu-re wijn. —

139. De ijver voor U heeft mij verteerd,
omdat mijn vijanden Uw woorden hebben vergeten.

≧ De moordenaars der Pro-fe-ten * hebben ook Chri-
tus ver-moord, * zo-als Hij voor-zegd had. –

140. Uw godsspraak is als het zuiverste vuur,
en wordt bemind door Uw dienaar.

≧ Hij die ingewijd was in Christus' Mys-te-ri-en, * heeft
de Afgrond der Wijs-heid * overgeleverd aan de vij-and. –

141. Ik ben jong en veracht,
maar Uw gerechtigheid heb ik niet vergeten.

≧ Hij die de Bevrijder ver-kocht heeft, * werd daardoor zelf
een ge-van-ge-ne * van zijn ei-gen boos-heid. –

142. Uw rechtvaardigheid is gerechtigheid voor eeuwig:
Uw wet is waarheid.

≧ Volgens het woord van Sa-lo-mo, * is de mond der
over-tre-ders, * ge-lijk aan een diepe put. –

143. **B**eproeving en benauwdheid hebben mij gevonden,
maar Uw geboden zijn mijn overweging.

∟ De kromme wegen der wets-over-tre- ders * zijn gehèel
be- zaaid * met doornen en valstrikken. —

144. **U**w getuigenissen zijn gerechtigheid voor eeuwig;
geef mij verstand, dan zal ik leven.

∟ Maar de edele Jozef en Nikodemus * bewijzen de
laatste eer * aan hun Schepper als aan een Ge-storvene. —

145. **I**k roep uit geheel mijn hart: Verhoor mij, Heer;
ik verlang Uw voorschriften.

∟ Levenschenkende Ver-los- ser, * ere zij Uw m^acht, *
waarmee Gij de h^a-des ver-nie- tigd hebt. —

146. **I**k roep tot U: verlos mij;
dan zal ik Uw getuigenissen onderhouden.

∟ Toen de Alreine * U gekruisigd zàg, o Woord, * weende zij
als Moe-der. —

147. Reeds in de nacht ben ik opgestaan om te roepen;
ik vertrouw op Uw woorden.

≤ Mijn lieflijke Len-tè, * mijn aller-dier-baarst Kind, *
w^{aa}ar is Uw sch^{oo}on-heid ge-ble-vèn? –

148. Reeds vóór de morgen zijn mijn ogen open,
om Uw uitspraken te overdenken.

≤ Uw alreine Moeder * bewoog allen tot een tre^uur^zang, * toén
Gij, o Wo^oord, gest^orv^en w^{aa}art. –

149. Heer, luister naar mijn stem, volgens Uw barmhartigheid;
maak mij levend, volgens Uw oordeel.

≤ De Vrouwen komen met my-ròn * om de Gezalfde te
zal-vèn, * Die Zelf de g^od-delijke My-ròn is. –

150. Steeds nader komen zij die mij onrechtvaardig vervolgen,
maar zij zijn ver verwijderd van Uw wet.

≤ Door Uw dood, mijn G^od, * hebt Gij de D^ood g^e-
d^ood, * in Uw g^od-dè-lij-ke m^acht. –

151. **H**eer, wees nabij;
al Uw wegen zijn waarheid;

≡ Bedrogen wordt de Be-drie-ger, * doch zij die eens be-
drogen wàrén, * worden, mijn Gód, door Uw Wijs-heid bevrijd. —

152. **V**an den beginne weet ik dit van Uw getuigenissen,
dat Gij ze hebt gegrondvest van eeuwigheid.

≡ De verrader werd neerge-stòrt * in het diepste van de
Hà-dés * in de put van het ver-derf. —

153. **Z**ie mijn vernedering en bevrijd mij,
want ik heb Uw wet niet vergeten.

≡ Vol doornen en val-strik-kèn * zijn de wé-gen vàn het
ver-raad. —

154. **V**oer mijn rechtszaak en verlos mij;
maak mij levend door Uw woord.

≡ Ten gronde zullen gāan * allen die U krùisigdèn, o
Wóord, * Zóon van God en Kó-ning vàn het heelal. —

155. Ver is het heil verwijderd van zondaars,
want zij streven niet naar Uw voorschriften.

≤ Allen die onschuldig bloed ver-gie-tèn, * zullen tei
gròn-dè gaàn * in de put van het ver-derf. –

156. Talrijk zijn Uw ontfermingen, Heer;
maak mij levend volgens Uw oordeel.

≤ Zoon van God en Ko-ning van het heel-al, * mijn God
en mijn Schèp-per, * hoe hebt Gij het lijden op U kunnen
nè-men? –

157. Talrijk zijn wie mij vervolgen en verdrukken;
maar ik ben niet afgeweken van Uw getuigenissen.

≤ De Moe-der zag haar Kìnd * vastgenageld aan het Hout, *
en weende, verscheurd door droefheid. –

158. Ik zag de overtreders, en werd bedroefd,
omdat zij Uw uitspraken niet onderhouden.

≤ Het dode Li-chaam * dat ons het Le-vèn bréngt, *
wordt begraven door Józef en Ni-ko-dè-mus. –

159. **Z**ie, hoe ik Uw geboden liefheb;
Heer, maak mij levend in Uw barmhartigheid.

∕ De Maagd schreide bittere trā- nèn, * want geheel haar
bìn-nèn-sté, * werd door een scherp zwaard uit-eèn-ge- schèurd. –

160. **D**e oorsprong van Uw woorden is waarheid;
alle oordelen van Uw gerechtigheid zijn tot in eeuwigheid.

. ∕ O licht van mijn o- gen, * o lièf-stè Kínd, * hōe zijt Gij
nu in het gráf verbòr-gèn. –

161. **V**orsten hebben mij zonder reden vervolgd,
maar mijn hart was slechts bevreesd voor Uw woorden.

∕ Om Adam en Eva te bevrij- dèn * wil Ik dit Lijden ver-
du- ren, * wéén daarom niét, Mijn Moe- dèr. –

162. **I**k wil juichen over Uw uitspraken,
als zij die rijke buit hebben gevonden.

∕ Ik verheerlijk, Mijn Zoon, * Uw uiterste barmhàrtigheíd, *
wáarmee Gij dit à- lès duldte. –

163. Voor onrecht heb ik slechts haat en verachting,
maar Uw wet heb ik lief.

≤ Gij werd gelaafd met azijn en gal, * o Barm- har- ti-
ge, * om ons te verlossen van de ver-bo-den vrucht. —

164. Zevenmaal daags zing ik Uw lof:
over de oordelen van Uw gerechtigheid.

≤ Aan een schand-paal werd Gij ge-hecht * Die Uw volk
eens beschermd hebt met de wolkko-lom. —

165. Oervloed van vrede voor wie Uw wet beminnen:
voor hen ligt er geen struikelblok.

≤ Reeds zijn de Myrondraagsters op weg, Ver-los-ser, * en
zij komen naar Uw graf, * om U te bal-se-men. —

166. Heer, ik verwacht Uw verlossing;
Uw geboden heb ik lief.

≤ Sta op, Barmhartige, * en doe ook ons op- staan *
uit de diep-ten van de ha-des. —

167. **M**ijn ziel onderhoudt Uw getuigenissen,
omdat ik deze zozeer bemin.

⸘ Sta op, Gij die het Le-ven schenkt, * zo roept Uw
Moeder der * onder een stroom van tranen. —

168. **I**k onderhoud Uw geboden en Uw getuigenissen,
want al mijn wegen, Heer, zijn voor Uw aanschijn.

⸘ Haast U toch, o Woord, om op te staan, * om de droef-
heid weg te nemen van haar, * die U als Maagd ge-baard heeft. —

169. **L**aat mijn smeken naderen tot Uw aangezicht;
Heer, schenk mij inzicht, volgens Uw godsspraak.

⸘ De Krachten der He-me-len * waren met ont-zetting
ver-vuld * toen zij U ge-stor-ven moesten aan-schou-wen. —

170. **L**aat mijn verzoek voor Uw aanschijn komen;
Heer, bevrijd mij, volgens Uw godsspraak.

⸘ Schenk vergeving van zon-den aan hen, * die met
liefde en vrede * Uw heilig Lij-den ervaaren. —

171. Een hymne zal van mijn lippen klinken,
Wanneer Gij mij Uw voorschriften leert.

∕ Welk een ontzagwekkend en vreemd schouw-spel *
zien wij, Woord van Góð! * Hóe kunt Gij bedekt worden
onder de aar- de? —

172. Mijn tong zal Uw uitspraken verkondigen,
want al Uw geboden zijn rechtvaardigheid.

∕ Eens droeg Jozef U, Verlosser, naar Egypte * máár nu
begraaft U een andere Jò- zef. —

173. Laat Uw hand mij verlossen,
want ik heb Uw geboden gekozen.

∕ Uw alreine Moe-der * klaagt en weent om Ú, * om-dat
Gij ge-stór-ven zijt, Ver-lòs- sèr. —

174. Heer, ik verlang naar Uw verlossing;
en Uw wet is mijn overweging.

∕ De Geestelijke Krachten sid-de-rèn * over deze ontzag-
wekkende graf-leg-ging, * van de Schép-per van hèt heel- al. —

Drie keer zingen we het volgende vers, waarbij de priester met bloemenwater het epitafion besprenkeld en daarna al de gelovigen.

175. Mijn ziel leeft om U te loven,
want Uw oordelen helpen mij.

∟ Vroeg in de mor- gen * kwamen de Myron-draag- sters, *
en zij goten reuk- werk op Uw graf. – (3x)

176. Ik ben afgedwaald als een verloren schaap:
zoek Uw dienaar, want Uw geboden heb ik niet vergeten.

∟ Schenk vre- de aan Uw Kerk, * en aan Uw volk Ver-
los- sing, * door Uw Op- stan- ding uit het graf. –

_ Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest _

∟ Heilige Drie-een-heid, mijn God, * Vader, Zoon en
Hei- li- ge Geest, * ont- ferm U over de we- reld. –

_ Nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. A - men.

∟ Maak ons, uw dienaren waar- dig, o Maagd, * om de
opstanding van uw Zoon te aanschou- wen. _

*Nu géén herhaling en géén litanie. De zangers gaan naar hun koor-
stoelen terug en zingen meteen de gezegend-zangen van de opstanding:*

GEZEGEND-ZANGEN

Gezegend zijt Gij, o Heer, * leer mij Uw voorschrif-ten. ≡

De scharen der engelen ontstelden * toen zij
zagen hoe Gij geteld werd bij de doden. * Gij
vernietigde de kracht van de dood, o Verlös-ser, * en hebt
met Uzelf Adam medeopgewekt, ** en bevrijde
allen uit de Ha-des. ≡ Gezegend ...

Waarom mengt Gij in uw droefheid tranen bij de
myron, o vrouwen, * riep de stralende engel in het graf
tot de myrondraagsters. * Zie toch zelf het graf en begrijp
het toch, ** want de Redder is
opgestaan uit het graf. ≡ Gezegend ...

's Morgens heel vroeg, zijn de myrondraagsters naar Uw
graf gesneld, * wénend en klāgend. * Maar de engel kwam
bij hen staan en zei tot hen: * voorbij is de tijd van het
klāgen: ween niēt, ** maar verkondig aan de apōstelen de
opstan-ning. ≡ Gezegend ...

Toen de myrondraagsters met de myron, Verlosser,
* bij Uw graf aankwamen, * hoorden zij een engel tot hen
zeggen: * Waarom zoekt gij de Levende bij de doden, **
want als God is Hij opgestaan uit het graf. ≡

Eer aan de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest. o
 Laat ons de Vader aanbidden, * en Zijn Zoon, en de
 Heilige Geest * de heilige Drie-eenheid;
 in een wezen, * met de Serafijnen
 uitroepend ** het Heilig, Heilig, Heilig zijt Gij -, o
 Heer. o

Nu en altijd en in de eeu wen der eeu wen. Al-leuia. o
 Gij hebt de Levenschenker gebaard * en daardoor, Adam
 bevrijd van de zonde, o Maagd. * Gij schonk Eva
 vreugde in plaats van droef - heid. * Zij, die het
 leven hadden verloren, * zijn er weer naar togeleid, **
 door de God-mens, Die uit u vlees - aannam. o

Alleluia, alleluia, alleluia, * Eer aan U, o God. 3x

kleine litanie; met als uitroep: Want Gij zijt de koning van de vrede

KATHISMA-ZANGEN *toon 1*

t.1 Met zuiver linnen en welriekende krui-den * heeft Jozef
 Uw vererenswaardig Li-chaam ver-zorgd, * nadat hij Dit had
 opgevraagd bij Pila-tus. * Hij zalf-de Het met my-ron, * en
 legde Het in een nieuw graf. * Vroeg in de morgen kwamen de
 Myrondraagsters en zij rie-pen: ** Toon ons, zoals Gij vooruit
 gezegd hebt, Uw Op-stan-ding. o

Eer . . . Met Toon ons, Christus, zoals Gij vooruit gezegd hebt,
 Uw Op-stan-ding. o

Nu en . . . ∠ Ontsteld waren de Koren der En-ge-len, * toen zij aan-schōuw-dēn, * hōe Hij, Die IS in de schoot van de Vā-dēr, * in een graf werd neer-ge-legd: * mēt de doden in dē Hā-des, * de Onsterflijke als een Gestorvenē * Hēm, Die de scharen der engelen omringen en verheerlijken, ** als de Scheppèr en Heer. ∼

Geen evangelie-lezing, maar wel:

Lezing van de HOMILIE van de H. Johannes Chrysostomus over het Mattheüs-evangelie: De volgende dag, de dag na de voorbereiding ... (Mt. 27, 62 vv)

psalm 50 (geen: Red, God, Uw volk ... t/m paaszaterdag)

DE CANON *de irmen twee keer, de troparen elk vier keer; katavasia dezelfde irmos.*

1E ODE - TOON 6 - SPEC.

EERSTE ODE

Irmos-t.6 ∼ Die eens in de vloedgolf der zee * de vervolgende tiran bedolven had, * wordt in de aarde begraven * door de zonen van Israël die Hij had gered; * maar laat ons zingen, zoals Mirjam met de vrouwen voor de Heer, ** want heerlijk heeft Hij Zich verheerlijkt. ∼ (2x)

Heer mijn God, voor U wil ik een hymne zingen bij Uw uitvaart en bij Uw graf, want door Uw begrafenis hebt Gij voor mij de poort geopend tot het Leven; en door Uw dood hebt Gij Dood en Hades ter dood gebracht.

Toen de engelen in de hemel en de gestorvenen in de onderwereld, U in den hoge op de troon ontwaarden en tegelijk hier beneden in het graf, mijn Redder, ontstelden zij over Uw sterven. Want het gaat alle begrip te boven, dat Gij, de oorsprong van het leven, gestorven zijt.

Gij zijt neergedaald tot in het diepste der aarde, om alles te vervullen met Uw heerlijkheid -want voor U was mijn uit Adam-stammend bestaan niet verborgen- en toen Gij begraven werd, hebt Gij mij, de vergankelijke mens, vernieuwd, Menslievende.

katavasia, irmos herhalen « Die eens in de vloedgolf... »

DERDE ODE

^{do}_{la} *Irmos* Gij hebt eens boven de wa - - teren * heel de aarde
opgehan - gen. * Nu ziet de schepping hoe Gij hangt op
Gol - gotha; * en grote vreze grijpt haar aan,* vol verbazing roept
zij uit: ** niemand is heilig buiten U, - - - o Heer. 2x

In veel visioenen hebt Gij aan Uw profeten voorafbeeldingen van Uw begrafenis laten zien; als God en Mens hebt Gij nu wat verborgen was, duidelijk gemaakt, o Meester, ook aan hen in de Hades, die roepen: Niemand is heilig buiten U, o Heer.

Gij hebt Uw handen uitgestrekt aan het Kruis, en daardoor één gemaakt wat eerst gescheiden was. Gij hebt U laten vastbinden in linnen windselen in het graf, en daardoor hebt Gij hen die in de graven gebonden waren weer vrijgemaakt, die roepen: Niemand is heilig buiten U, o Heer.

Uit vrije wil hebt Gij, Die onomvatbaar zijt, U laten insluiten in het verzegelde graf. Maar op goddelijke wijze liet Gij Uw Kracht kennen aan hen die zingen: Niemand is heilig buiten U, o Heer.

katavasia, irmos herhalen « Gij hebt eens boven de wateren... »;

kleine litanie met als uitroep: Want Gij zijt onze God ...

KATHISMA-ZANG *toon 1*

— De soldaten, Verlosser, die Uw graf
be- waak-ten * werden als doden door de glans van de En- gel, *
die aan de Vrouwen de Opstanding ver- kon- dig- de. * Wij ver-
heerlijken U die het be- derf van ons weg- neemt. * Wij vallen
neer voor U die uit het graf zijt op- ge- staan: ** want Gij alleen
zijt on- ze God. ≡

Eer ... Nu en ... *herhalen*

VIERDE ODE

Irmos ≡ Toen hij Uw goddelijk sterven op het kruis voorzag, *
verschrok Habakuk, en riep in geestverrukking uit: * de kracht
des vijands hebt Gij verbroken, o Al- goe- de, ** toen
Gij neerdaalde tot hen in de hades, als de Almacht- tige. ≡ 2x

Heden hebt Gij, mijn Redder, de Zevende Dag geheiligd, die Gij eertijds gezegend had, door te rusten van Uw scheppingswerk. Want Gij verandert, hernieuwt en herstelt heel de wereld door de Sabbat te houden.

Toen Gij door Uw kracht als Sterkere overwonnen had, werd Uw ziel gescheiden van Uw lichaam, en beiden hebben zij de boeien van de dood en de hades verbroken, o Woord, door Uw macht.

Toen de hades U, o Woord, ontmoette, werd hij verbitterd, want hij zag een sterveling die vergoddelijkt was, met wonden overdekt, maar almachtig sterk, en hij verstomde bij deze vreeswekkende aanblik.

katavasia, irmos herhalen « Toen hij Uw goddelijk sterven ... »

VIJFDE ODE

de *Irmos* $\cong$ Uw Godsverschijning, o Chr̄is - - tus, * en Uw komst
 $\frac{1}{1a}$ uit liefde voor ons, * Jesaja zag het als het avondlo - ze licht; *
 en uit de nacht ontwakend riep hij uit: * de doden zullen opstaan
 opgewekt uit het graf, ** en allen op aarde zullen zich ver -
 heu - - - - gen. $\cong$ *2x*

Gij hebt de aardgeborenen nieuw gemaakt, toen Gij, Schepper, Mens geworden zijt. Het nieuwe linnen en het nieuwe graf verwijzen naar Uw verborgen Mysterie: want de edele Jozef beeldt uit het besluit van de Vader die U heeft voortgebracht, en die mij in U op heerlijke wijze door Uw dood heeft hernieuwd.

Door Uw dood hebt Gij wat gestorven was hernieuwd, en door Uw graf dat wat bedorven was. Want op heerlijke wijze hebt Gij de door U aangenomen natuur onbederflijk en onsterflijk gemaakt. Uw lichaam heeft immers geen bederf gekend, o Heer, en op wonderbare wijze werd Uw ziel niet in de hades achtergelaten.

Gij zijt voortgekomen uit haar die geen barensweeën gekend heeft, en toen Gij, mijn Schepper, in Uw zijde doorboord werd, hebt Gij uit die zijde de herschepping van Eva bewerkt. Gij zijt een tweede Adam geworden; Gij zijt op bovennatuurlijke wijze ontslapen, in een levenschenkende slaap, en zo hebt Gij Eva opgewekt uit de slaap en het bederf, als de Almachtige.

katavasia, irmos herhalen « Uw Godsverschijning... »

ZESDE ODE

Wel omvat doch niet verslonden * was Jona door
het zeemonster. * En hij beeldde daardoor uit hoe Gij lijden
den zou * en in het graf zou worden neergelegd. * Als een
bruidegom uit zijn tent kwam hij uit het dier * en riep
tot de wachtters: * nutteloos hebt gij de wacht
betrokken, ** maar de genade zelf, deze is u
ontgaan.

Wel werd het lichaam dat Gij had aangenomen gedood, maar toch niet van U, het Woord, gescheiden. Uw Tempel werd afgebroken in het Lijden, maar toch bleef de Godheid en Uw lichaam verbonden in één Persoon. Want in beide zijt Gij de éne Zoon, het Woord van God: God zowel als Mens.

Adams zonde kon wel de mens, doch niet God ter dood brengen. De stoffelijke natuur van Uw vlees heeft geleden, maar Uw Godheid bleef onlijdelijk. Het bederfelijke hebt Gij onbederfelijk gemaakt, en herschapen tot een bron van onvergankelijk leven door Uw opstanding.

De Hades heerst over het geslacht der stervelingen, doch niet voor eeuwig. Want toen Gij, Almachtige, in het graf waart gelegd, hebt Gij met Uw levenschenkende hand de poorten van het dodenrijk verbrijzeld, en aan hen die daar van eeuwen her sliepen, hebt Gij de waarachtige Verlossing verkondigd, toen Gij, Verlosser, de Eerstgeborene werd uit de doden.

katavasia, irmos herhalen « Wel omvat doch niet verslonden... »

kleine litanie met als uitroep: Want Gij zijt de koning van de vrede ...

KONDAAK *toon 6*

– Hij Die aan de wáter^{en}* haa^r grén^{zen} heeft gestè^{ld},
 * zìet men als een dō - dē; * èn gewikkeld in linnen met balsem wordt
 Hij in een grá^f ge^leg^d, * dé Onsterfelijke als een stér^velⁱng. * Dē
 vrouwen kwamen om Hem tē bál^sem^{en}, * bitter wenend én roép^{en}d: *
 Dit is de hooggezegende Sabbat waaróp Chríst^{us} slá^apt ** om^o op tē
 staan op de Dè^r-dē Dā^g. _

IKOS Hij Die het heelal tezamen houdt, wordt geheven op het kruis. Heel de schepping weent, nu zij Hem naakt ziet hangen aan het hout. De zon verborg haar stralen en de sterren verloren hun glans. De aarde beefde van grote vreze, de zee vlood terug, de rotsen barstten open, vele graven openden zich, en lichamen van heiligen werden opgewekt. In de diepte steunt de Hades, en de Joden beramen hoe zij Christus' opstanding met leugens zullen ontkennen. De vrouwen echter roepen: "Dit is de hooggezegende Sabbat waarop Christus slaapt ** om op te staan op de Derde Dag."

SYNAXARION *van het mineon, en dan:*

Heden vieren wij de grote en heilige Sabbat, waarop Gods Lichaam rust in het Graf; en ook de Nederdaling in de Hades van onze Heer en Verlosser Jezus Christus, waardoor de mensheid teruggeroepen werd uit het bederf en overgebracht naar het eeuwige leven.

Vergeefs bewaakt gij het Graf, o wachters,
want nooit zal de groeve kunnen vasthouden
Hem, Die Zelf het Leven is.

Door Uw onuitsprekelijke lankmoedigheid, Christus onze God, ontferm U over ons.

ZEVENDE ODE

Irmos Onzegbaar won - - der * Hij die in de vuuroven * de
jongelingen heeft bevrijd uit de vlam - - - men, * wordt nu dood en
zonder adem in het graf neergelegd * om ons te redden die
zin - - - gen; ** Verlosser, onze God, gezegend zijt Gij. *2x*

De hades werd in het hart getroffen toen deze Hem opnam Wiens zijde doorboord was door de lans; en hij zag zich verteerd door het vuur der Godheid, dat het heil bewerkt van ons, die zingen:
Verlosser, onze God, gezegend zijt Gij.

Vererenswaardig Graf! Gij hebt de Schepper in u opgenomen als een Ontslapene en u daardoor de goddelijke schatkamer getoond van het Leven, Dat ons allen verlost, die zingen:
Verlosser, onze God, gezegend zijt Gij.

Volgens de wet die voor stervelingen geldt, wordt Hij Die het leven van allen is, in een graf gelegd, en dit Graf maakt Hij tot een Bron van Opstanding, ter verlossing van hen die zingen: Verlosser, onze God, gezegend zijt Gij.

Zowel in de hades, als in het Graf en in het Paradijs was er slechts één onscheidbare Godheid van Christus, met de Vader en de Geest; ter verlossing van ons die zingen: Verlosser, onze God, gezegend zijt Gij.

katavasia, irmos herhalen « Onzegbaar wonder... »

ACHTSTE ODE

do
Irmos ≡ Sidder nu vol ontzetting, o He - melen; * beef en wan-
kel, o grondvesten der aar - de; * want zie: onder de doden
wordt Hij geteld, die woont in den Ho - ge; * in een
nauwe rotsspelonk wordt Hij neergelegd. * Zegent Hem,
gij jongelingen; bezingt Hem, gij prie - sters; ** heel
het volk, verheft Hem in alle eeu - wigheid. ≡ 2x

Afgebroken is nu de smetteloze Tempel, het Lichaam van Christus, maar Deze richt de gevallen Verbondstent van David weer op. Om de eerste Adam te zoeken, daalt de tweede Adam, vanuit Zijn woonplaats in het hoogste der hemelen, neer tot in de verborgenste diepten van de onderwereld. Zegent Hem, gij jongelingen, bezingt Hem, gij priesters; heel het volk, verheft Hem in alle eeuwigheid.

Verdwenen is de overmoed der Leerlingen, maar nu ontwaakt de echte moed van Jozef van Arimathea. Nu hij Hem, die God is over allen, dood en naakt ziet hangen, vraagt hij Zijn Lichaam en bewijst Het de laatste eer, terwijl hij roept: Zegent Hem, gij jongelingen, bezingt Hem, gij priesters; heel het volk, verheft Hem in alle eeuwigheid.

Welke ongehoorde wonderen van goddelijke goedheid en geduld! Hij die het hoogste der hemelen bewoont, laat Zich vrijwillig verzegelen onder de aarde. Hij die God is, wordt belasterd als volksverleider. Zegent Hem, gij jongelingen, bezingt Hem, gij priesters; heel het volk, verheft Hem in alle eeuwigheid.

Loven, zegenen en aanbidden

katavasia, irmos herhalen « Sidder nu vol ontzetting... »

geen Magnificat, maar gezongen negende ode:

NEGENDE ODE - geheel gezongen

Irmos ≡ Ween niet over mij, o Moē - - der, * nu gij in het graf ziet
uw Zoon, * die gij in uw schoot zonder smet ontvang- - - gen hebt *
Want Ik zal opstaan en verheerlijkt wor-den * en hen in heerlijkheid
verho - - - - gen, ** die u met geloof en lief - de ver - heer -
lijken. ≡ 2x

≡ Bij Uw wonderbare Geboor - - te * bleef ik van smarten vrij, *
en ik werd zaliggeprezen, mijn begin - - - - - ze Zoon. * Maar nu, mijn
God, zie ik U zonder leven, als een Gestorvene, * en op ontzettende
wijze doorboort mij het zwaard der droef - - heid. ** Maar sta op, en
dan zal ook ik verheer - - - - - lijkt wor - - - den. ≡

≡ De aarde is over Mij toegesloten * omdat Ik dit zo wil - - de, * maar
de poortwachters van de hades, sidderen, o Moē - - - - der, * nu zij Mij
aanschouwen in het bebloed gewaad der bestraf - - - - - fng. * Want op het
Kruis heb Ik mijn vijanden gesla - - - - - gen. ** En als God zal Ik
opstaan en u ver - - - - - hef - - - - - fen. ≡

≡ Dat de schepping jubele, * en alle aardbewoners zich verheu -
- - gen! * Want Hades, de vijand, is geplun - - - - - derd. * Komt,
Vrouwen, met de my - - - - - ron: * Ik bevrijd Adam en Eva met heel het
men - - - - - selijk geslacht. ** En op de derde dag zal Ik verrij - - - - - zen. ≡

katavasia: irmos herhalen « Ween niet over Mij... »;

kleine litanie, met als uitroep: Want U loven alle hemelse krachten ...

Grieks gebruik: nu de **klaagzangen**, zie p.128 of appendix p. 235

EXAPOSTILARION toon 2 (= '3a')

∠ Hei - lig is de Heer onze God, * heilig is de Heer onze God, ** Heilig is de Heer onze God. ∟

LOFPSALMEN we laten vier verzen over en zingen de volgende stichieren-idiomela toon 2

t.2 ∠ Heden omsluit een graf de Schep- per, * Die in Zijn hand het heelal be-slo-ten houdt. * Heden wordt door een steen bedekt * Hij die de hemelen bedekt met Zijn majestéit. * Het Leven is ge-stor-ven, * maar de Ha-dès sid- dert, * want Adam wordt uit zijn boei-en be-vrijd. * Ere zij Uw heilseconomié, * waardoor Gij alles vervuld hebt * en ons de eeuwige sabbatsrust geschonken hebt ** en Uw heilige Opstanding uit de dó- den. ∟

t.2 ∠ Welk een schouwspel gebeurt er voor onze o- gen? * Wat betekent dit Ontsla- pen? * De Koning der eeuwen heeft door Zijn Lijden het Heils-werk voltooid, * en nu houdt Hij sab- bat in het graf, * om ons een nieuwe sabbatsrust te schenken * Laat ons daarom tot Hem roe- pen: * Sta op, o God, oordeel de aar-dé, * want Gij heerst in alle eeu-wig-heid, ** en onmetelijk is Uw grote Barm- har- tig- heid. ∟

t.2 ∠ Zie, hoe het Leven ligt in het graf, * om weer levend te maken hen die in de gra- ven zijn. * Laat ons met de Profeet roepen tot de Leeuw van Ju- da, * on-ze God, die ont-sla- pen is: * Gij hebt U neergelegd als een slappende leeuw, * wie zou U durven wekken, o Kó- ning? * Maar sta op volgens Uw ei- gen wil, * zó- als Gij Uzelf vrijwillig voor ons ge-ge- ven hebt. ** Heer, e- re zij U. ∟

en de laatste in toon 6:

t.6 – De edele Jò- zef * vroeg aan Pilatus het Lichaam van Je- zús, * én legde Het in zijn nieuwe graf: * want Hij moest uit het graf tevoorschijn treden als uit een bruidsvertrek. * Gij, Die de macht van de dood hebt gebro-ken, * én de poorten van het paradijs voor de mensen geopend hebt: ** Heer, e- re zij U. –

Eer ... *toon 6*

De huidige dag heeft de grote Mozes * op geheimnisvolle wijze voorafgebeeld toen hij sprak: * én God zegende de Zevende Dag. * Want dit is de gezegende Sabbat, * dit is de dag van rust, * waarop de Eniggeboren Zoon van God * gerust heeft van al Zijn werken, * overeekomstig de goddelijke bedoeling van Zijn dood, * toen Hij lichamelijk rustte in het graf, * én toen Hij, door Zijn opstanding * terugkeerde tot wat Hij was, * schoonk Hij ons het eeuwige le-ven ** als de alleen goode en menslievende. –

Nu en ... *toon 2*

∟ Hooggezegend zijt gij, Moeder Gods en Maagd, * want door Hem, Die uit u vlees geworden is, * werd Hades veroverd, en werd Adam teruggeroepen, * de vloek werd teniet gedaan, en Eva werd bevrijd; * de dood werd gedood, en wij zijn tot het leven gebracht. * Daarom roepen wij zingend: * Gezegend is Christus onze God; ** aan Wie het zo behaagd heeft: Eer aan U. –

GROTE DOXOLOGIE MET PROCESSIE MET EPITAFION

Tijdens de grote doxologie bekleden de priesters zich met alle priester-gewaden. Terwijl Heilige God... langzaam gezongen wordt, nemen ze het epitafion op. De eerste draagt het Evangelie. Voorafgegaan door lampen en zangers en diakens met wierookvaten, de broeders volgen (koor), processie rond de kerk in vier stasen, bij elke stase kleine litanie door de diaken.

In de kerk terug, door de H. Deuren het altaar in.

D Laat ons aandachtig zijn! **P** Vrede zij allen!

L En met uw geest.

D Wijsheid.

*en we zingen het **TROPAAR** * (een keer) :*

_ De edele Jozef nam Uw allerzuiverst lichaam van het kruis; *
hij wikkelde het in een reine linnen doek * met welriekende kruiden **
en legde het in een nieuw graf. _

Bewieroking één keer rond het Altaar met epitafion. Bij de woorden: 'legde hij het in een nieuw graf' wordt het epitafion op het Altaar gelegd.

vervolgens:

TROPAAR VAN DE PROFETIE *toon 2*

t.2 < Gij, Christus, die de einden dër aarde omsluit * liet U
door een graf omsluitèn, * om de mens van de verslindende
Hades te bevrijden. * Gij hebt ons het leven geschonken en
ons onsterfelijk gemaakt, ** daar Gij als God onsterfelijk zijt. _

Eer .. Nu en ... *herhalen*

* *sommige griekse uitgaven hebben als tropaar hier: Τον ηλιον κρυψαντα ... Toen Jozef aanschouwde hoe de zon haar stralen verborg ... deze tekst is opgenomen op p. 126*

PROKIMEN TOON 4

PS 43

– Sta op, Héer, hēlp ons, * bevrijd ons om-
 wil' le van Uw Naam. –

vers: God, wij hebben met onze oren gehoord,
 onze vaders hebben het ons verhaald.

LEZING UIT DE PROFETIE VAN EZECHIËL 37,1-14

De hand des HEREN kwam op mij en voerde mij naar buiten in de geest des HEREN, en Hij zette mij in het midden van een veld, en dat was vol beenderen van mensen. En Hij leidde mij er rondom omheen, en zie, er waren er zeer veel op het veld verspreid, en zie, zij waren zeer dor.

En Hij zei tot mij: mensenzoon, zullen deze beenderen herleven? En ik zei: Heer, HEER, Gij weet het. En Hij zei tot mij: Profeteer over deze beenderen, en zeg tot hen: Dorre beenderen, hoort het woord des HEREN! Dit zegt de Heer tot deze beenderen: Zie, Ik breng de geest des levens in u, en Ik zal u spieren geven en Ik zal vlees over u doen komen en u overtrekken met een huid en Ik zal u Mijn geest geven en gij zult leven, en gij zult weten dat Ik de HEER ben.

En ik profeteerde, zoals de Heer mij bevolen had. En er ontstond een gedruis, toen ik profeteerde. En zie, een beweging, en de beenderen voegden zich aaneen, elk tot zijn gewricht. En ik zag, en zie, spieren en vlees groeiden erop, en er kwam een huid overheen; maar er was geen geest in hen.

En Hij zei tot mij: Profeteer tot de geest, mensenzoon, profeteer, en zeg tot de geest: Dit zegt de Heer HEER: Kom van de vier windstreken, en blaas in deze doden, dan zullen ze leven. Toen profeteerde ik, zoals Hij mij bevolen had; en de geest kwam in hen, en zij leefden, en zij gingen op hun voeten staan, een geweldig groot leger.

En de Heer HEER sprak tot mij, zeggend: Mensenzoon, deze beenderen zijn het gehele huis van Israël. Zie, zij zeggen: verdord zijn onze beenderen, vergaan is onze hoop, het is met ons gedaan. Profeteer daarom en zeg tot hen: Dit zegt de Heer HEER: Zie, Ik open uw graven, en Ik zal u uit uw graven doen opkomen, en Ik zal u binnenleiden in het land Israël; en gij zult weten, dat Ik de HEER ben, wanneer Ik uw graven open, en mijn volk uit de graven doe opkomen. En Ik zal mijn Geest in u geven en gij zult leven, en Ik zal u doen wonen in uw land, en gij zult weten dat Ik, de HEER ben, Ik heb gesproken en zal het doen, zegt de Heer HEER.

TWEEDE PROKIMEN TOON 7

PS 9

– Sta op, Heer, mijn God, verhef Uw hand, *
vergeet Uw ar-mè niet vóór al-tijd. –

Ik wil U belijden, Heer, uit heel mijn hart;
al Uw wonderwerken verhalen.

APOSTEL PERICOOP 133 / 206

I KOR 5 : 6B-8 / GAL 3 : 13-14

Lezing uit de eerste brief van Paulus aan de Korinthiërs,

Broeders, een klein beetje zuurdeeg doorzuurt het hele deeg. Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat gij een nieuw deeg zult zijn. Gij zijt immers ongezuurd, omdat ons Paaslam, Christus, voor ons is geslacht. Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en kwaadaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid. Want Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven:

Vervloekt is ieder die aan het hout hangt;
opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, en opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.

Alleluja, alleluja, alleluja.

ALLELUJA - TOON 5

PS. 67

P: Dat God ver-rij- ze, **K:** en dat Zijn vij- an-den ver- strooid wor-den.

Dat zij verdwijnen zoals rook verdwijnt, zoals was smelt voor het vuur.

Zo mogen de zondaars ten verderve gaan voor het aanschijn van God.

EVANGELIE MT 5 114 MT. 27, 62-66

De volgende dag, de dag na de voorbereiding... slot ...Zij gingen dan heen, verzekerden het graf met de wacht, nadat zij de steen verzegeld hadden.

Tenslotte de dringende en vragende litanie; en in de wegzending :

Dat Christus onze ware God, Die om ons mensen en om onze redding, in Zijn vlees het huiveringwekkend lijden, de levendmakende kruisiging en de vrijwillige begrafenis heeft ondergaan, Zich over ons ontferme en ons redde, want Hij is goed en menslievend.

DE HEILIGE EN GROTE ZATERDAG

vooraf wordt voor de priester een mandje met laurierblaadjes klaargezet.

IN DE UREN (OP ZATERDAGMORGEN)

*Als de uren en typika worden gelezen, dan worden afwisselend één van de volgende drie **troparen** gebruikt:*

De edele Jozef nam Uw allerzuiverst lichaam van het kruis; hij wikkelde het in een reine linnen doek met welriekende kruiden en legde het in een nieuw graf.

Toen Gij, het onsterflijke Leven, nederdaalde tot de dood, hebt Gij de Hades gedood door de bliksem der Godheid. En toen Gij de gestorvenen uit de onderwereld opwekte, riepen alle machten der hemelen: Christus onze God, Schenker des Levens, ere zij U.

De engel bij het graf riep tot de myrondraagsters: myron is passend voor stervelingen, Christus echter bleef vrij van het bederf.

kondaak:

Hij Die aan de wateren haar grenzen heeft gesteld, ziet men als een dode; en gewikkeld in linnen met balsem wordt Hij in een graf gelegd, de Onsterfelijke als een sterveling. De vrouwen kwamen om Hem te balsemen, bitter wenend en roepend: Dit is de hooggezegende Sabbat, waarop Christus slaapt, om op te staan op de Derde Dag.